

VAN OVER DE IESSEL

April 2017

Met in disse editie:

- *“Men ziet het wel...” van Mineke Mollink*
- *“Et Puntien” van Co Mateboer*
- *“Hasselter meule” van Henk Vos*
- *“Tulpen” van Diny Groothalle*
- *“Leste, lange verael” deur Riek van der Wulp*

Colofon

•Joargaank 08, Nummer 01

•Oetgave: 1 april 2017

•Deur: SchrieversBond Oaveriessel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl

(Riek en Lo van der Wulp)

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp, Diny Kloek
of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-07-2017

Van de veurzitter:

In april 2010 kwam het eerste nummer van oons digitale kwartaalblad "Van Over De Iessel" uut. Het blad wa'j nou an 't lezen bint is dus de eerste van de achtste jaorgaank.

A'j de meuite neemt umme het eerste blad ook ies te bekieken dan zu'j zien dat het niks an kwaliteit inéboet hef. Wat wel minder `eworden is dat is het aantal abonnees wat wij momenteel hebt. In de loop der joaren hadden wij een bestaand op'ebouwd van meer dan dreihonderd abonnees. Maar dat is inmiddels flink wat minder. Momenteel hebbe wij nog zo'n honderd abonnees.

Umdat gien iene opézegd hef, lig die terugloop naor mien idee maar an ien ding. Meinsen neemt een aander E-mail adres en vergeet dat - begriepelijker wieze - deur te geven.

Doarumme mien vroage an oe as lezer; wi'j in oen familie, kennissenkring of woar dan ook, ies aandacht vroagen veur "Van Oaver De Iessel".

Het blad verdient het!

Zeg d'r maar bij dat een abonnement niks kost. En dat ze de veurige achtentwintig uitgaven d'r ook nog ies gratis bij kriegt. Op elk blad stiet een link woar ze zich as abonnee kunt anmelden.

Henk Hooijer (veurzitter Schrieversbond Oaveriessel)

Inhold

titel	schriever	pagina
Veurblad		1
Colofon		2
Van de veurzitter		3
Inhold		4
Van de redactie	Riek van der Wulp	5
Tulpen	Diny Groothalle	6
Men ziet het wel, maar...	Mineke Mollink	7
Kleur noa de winter	Diny Kloek	8
Strip Meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	10
Aggen	Femmy Woltman	11
Klepperderk	Herman Kampman	13
Mien Puntien	Co Mateboer	14
Vrouwgies	Henk Hooijer	16
Lentekriebels	in 150 woorden van: Jannie Bakker	18
Harm git op facebook	Fenny Martens	19
Hasselter Meule	Henk Vos	20
Dree vassies	Mineke Mollink	22
Mien sloap-DNA	Bert Wolbert	23
Suja suja kiendtien		25
Et lange, leste verael: De kaele koppn klup	Riek van der Wulp	26

Van de redactie...

In et kleine stedtien Gællemuun in de kop van Overiessel, wörde zo rond 1950 een kienderkoor op'ericht. Mien vuuf oudere zusters zungen allemoale as liesters en ek as kleingien deu zoatersoamnds en zunnesoamnds ook mien uterste beste. Wi-j zungen dan met mekaere bi-j et örgel saemen met mien örgelspulende vaejer. 't Was dan ook buten kijf dat ek ook noar dat kienderkoor zol goan.

't Was een openbarige. Wi-j zungen de mooiste liedties, iel aandere dan op skoele en ook thuus. Soms begreep ie de tækst niet goed, maer dat was bi-j psalmværsies ook wel zo.

*De sneeuw ligt over de landen,
de paardjes lopen in draf.*

Er is een bruiloft op handen...

Draevende peerden... in Gællemuun sjokten ze miestal.

Ien liedtien is mi-j bi-j'ebleven,

*Alle knoppen springen los,
alle bloemen komen kijken.*

*Door het frisse jonge groen
komt het lentewindje strijken...*

Magisch gewoon. Knoppen die springen, bloemen die kiekten

en de wiend die kan strieken! Bi-j ons thuus streek iene van mien zusters altied. In et værsien reupen de kienders noar mekaere: *Lente... lente... is gekomen*, maer dat deun wi-j nooit. 't Was aandere wel mooi.

Maer now is 't april 2017... ek ope dat wanneer dit nummer uut kump wi-j as volwassenen tegen mekaere kunnen zaegen: *Lente... lente... is gekomen!*

De redactie weinst oe alle goeds toe.

Riek van der Wulp.

Tulpen

*Buuten is het grauw en gries
het kwakkelwintert, net geen ies
wel wind en natte snee en reagn
doar zaten wiej niet um verleangn
ik zie een fietser muujzaam goan
maar binnen heb ik tulpen stoan*

*Noar schoele, wark of op toernee
onderweg van A naor B
koald vort e'kröpp'n in hun kraagn
goat de meansen deur de daagn
nee, buuten is 't nog niks gedoan
maar binnen heb ik tulpen stoan*

*Wiej bint het Oald & Niej veurbiej
maar mei, det is 't nog lange nie
toch kump het weer, de daagn lengt
wat oons het nije veurjoar brengt?
De winter zal weer oaver goan
ik heb al tulpen binnen stoan*

Diny Groothalle -Den Ham-

“Men ziet het wel maar men doorgrondt het niet...”

As de koster met de grote slöttel de dikke karkdeure achter zich op slot draiden en de slotakkoordn nog noagalmden teegn de hoge gewelven, dan kwamen de gesprekken tussen de tonen van het orgel pas goed op gang. Disse trillingen bint niet deur meansen te heuren en det is ma goed ok, want op den koalen winteroamd was de onderlinge harmonie, woar ziej het deurgoans toch van mossen hebben, vollédig zuuk. Wat was der an de haand? Woarumme disse keer wéér gin goed en harmonieus slotakkoord? Ene van: samen uut samen thuus !?

Det kwam, umdet noa ‘n kleine renovatie van ’t orgel, één van de hoge tonen bleef hangen. Schel en noadrukkelijk bleef ziej heur toon anhouden terwijl iederene al lange estopt was. Túút ... gung het, Túút... lang en gerekt. “Ik bin der niet zo zeker van det de meansen dit niet könt heuren,” somberde één van de bassen, “Ma ofgezien doarvan, ik kan der zelf niet meer teegn! ’t Brengt mij helemoale van mien à propos.” “Noh, niet oaverdrieven BasJan”, zea ’t Hoofdpedaal, “Iederene mut zich gewoon an de muziekgels hoalen, wat ’t er ok gebeurt, wiej blijft toch ok gewoon met alle pedalen op de grond stoane?,” Ondertussen bibberde Tootje weer heur schrille teuntje. “ADHD...” wödden d’er eroepen ”Zúver

ADHD...” “An ’t infuus der met,” klunk het zelfs deur wel drie octaven hen. Oh wat könt weure zeer doen. En der wödden zelfs hier en doar zachies emompeld: “Here geef wiesheid!” “Der mag hier wel ’n groot wonder gebeuren, “sprak BasJan. “ Een héél groot wonder wil disse zaak tot ’n goed eane komm’n, en ik zegge oew...” He-j onderbrak zichzelf en reup : “Stille ollemaole, kleppen dichte! Doar kump iemand an! “ Ziej heurden hoe de slöttel weer in het slot wödden ummedraeid, de deure krakend lösgung en iemand de trappe noar ’t orgel opleup.

Het was de organist den noe de warmte nog in de karke hung, nog wat wol studeer’n. ’t Lichien boam ‘n lessenaar floepen an en grillige schaduwen tekenden zich of op de muurn van de noe schemerduustere karke. De organist gung zitten, rechtten ziene rugge en net veurdet he-j ziene vingers op het klavier zetten, zienen rechtervoet zweefden al boam de pedaaln !, klapte het muziekboek, zonder enige anwiesbare oorzaak, noar benee.
PATS BOEM !

Het zwoare boek veul met ’n flinke klap met éne punte precies op TUUTJE. “PATS”, det kwam hard an! Tuutje schruk zich ‘n hoedje. Ma, oh wonder, loat dit noe net de corrigerende tik wean den TUUTJE zo neudig had! Ziej bibberde en trilde wat, ma doarnoa richtte ziej zich kloek en dapper op. TUUTJE met heur lastige kleppien, det ma niet wol sluten, was weer volledig bie de les. De organist pak’n het boek weer op, streek de umgekrulde hook glad en harmonieus klunk het lied : ”OPENT UWEN MOND..” deur de karke! Toeval? ‘n Wonder? Waarn boamaardse krachten in ‘t spel? Ach...” Men ziet het wel maar men doorgrondt het niet !” In ieder geval was het weer mooi harmonieus.

Mineke Mollink -Hellendoorn-

Kleur noa de winter...

**Nog lange leek hee kaal en doods,
de takke hung'n um zwoar an 't lief.
De winter had zo lange e-duurd
hij vuulen zich vermuujd en stief.**

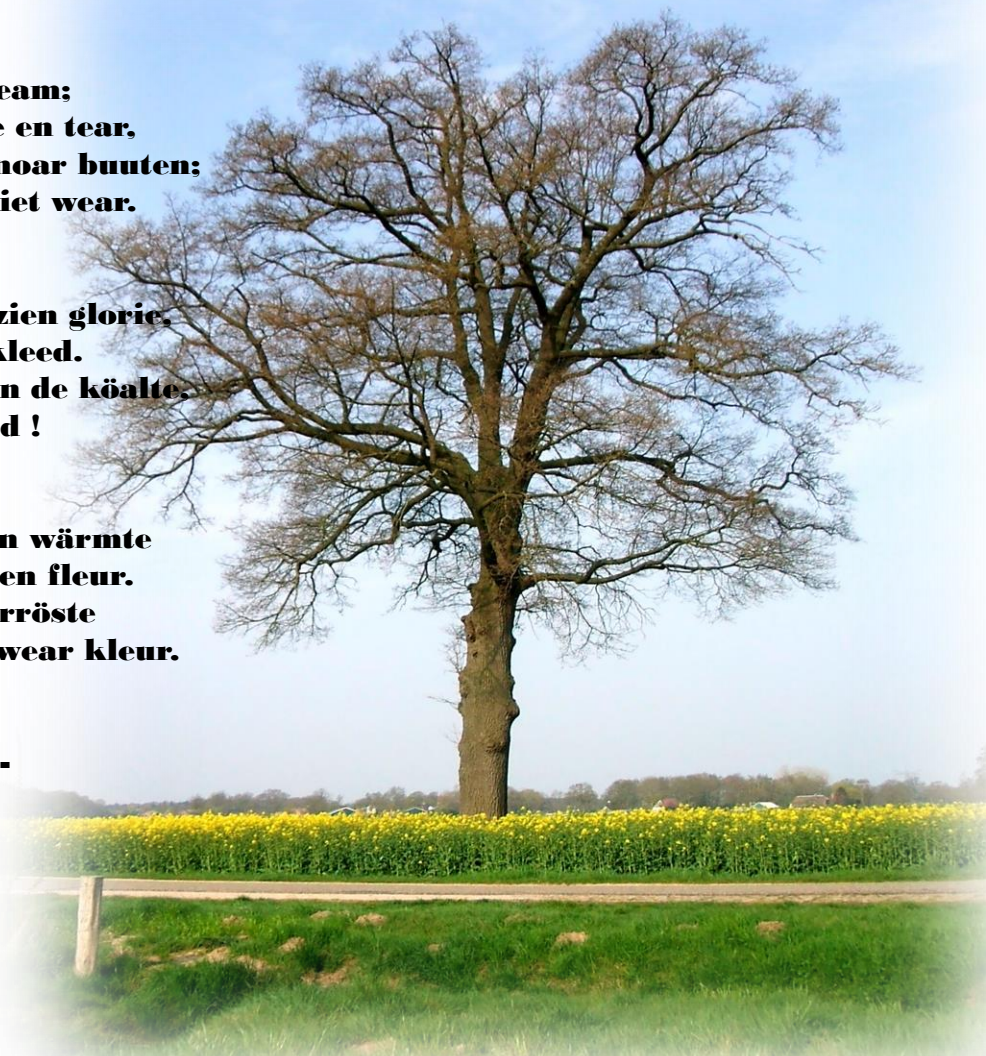
**Toen eindelijk de daage lengen,
en 't vogelvolk wear röaring brach:
de zonne wear wat mear gung schien'n,
toen kwam der in zien lief wear krach.**

**In ieder takkie broezen leam;
't jonge gruun, nog zachte en tear,
kreup zienderogen wear noar buuten;
ik kenn'n oonzen boom niet wear.**

**Doar stun hee dan, in al zien glorie,
te pronken in zien nieje kleed.
Niks dee mear deanken an de köalte,
vergetten was 't winterleed !**

**Een oavervloed van lich en wärmtte
gif de natuur wear kleur en fleur.
En noa een sombre winterröste
is der wear krach, is der wear kleur.**

Diny Kloek -Hellendoorn-

Aggeln en tekeer gaon

Er wordt wat of e-aggeld in de wereld. Now wet niet iederiene wat aggeln betekent en dat mot even uut de doeken worden edaon.

Aggelen is bekvechten, ruzie maeken. Nog net niet zo aarg, dat het slaonde ruzie wordt, maar er is altijd wel volk die er tegen in giet wat een aandere verkondigt.

Zo ook die beide mannen. Ieder öl zien eigen entie vaaste en dat aggelde maar deur.

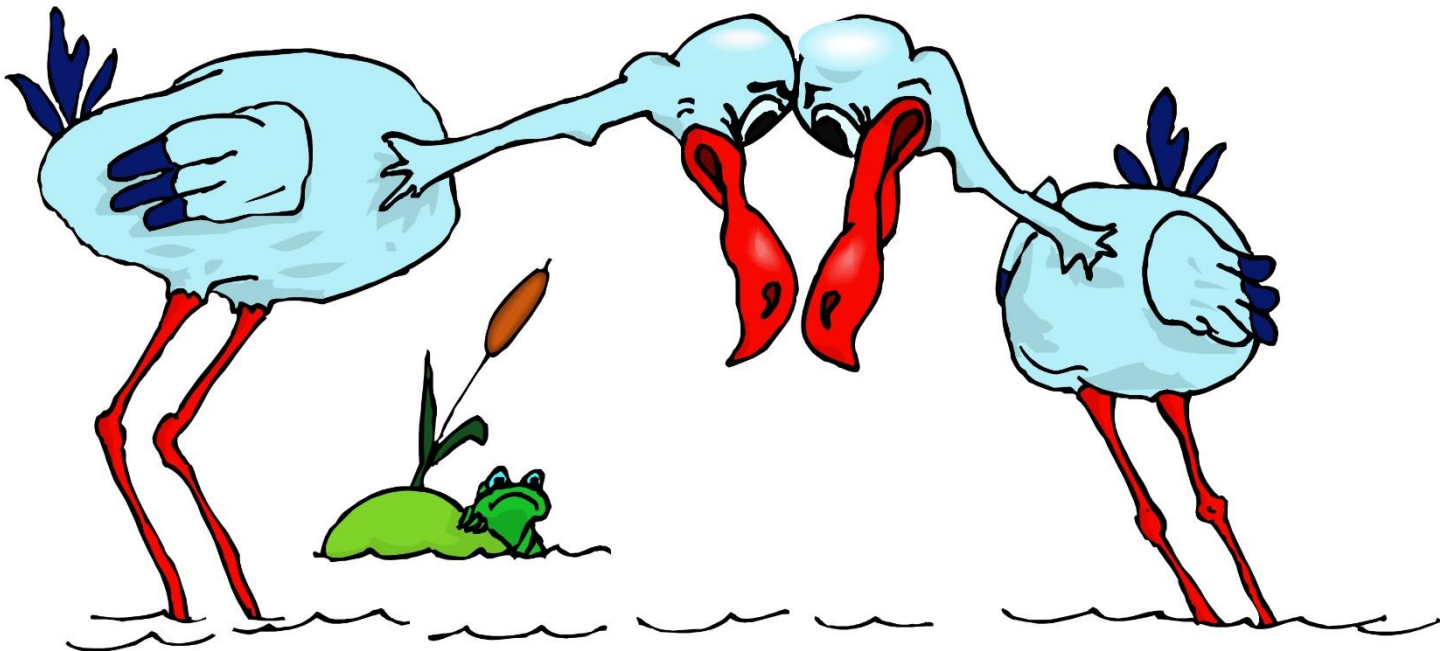
Toen voegde een aander zich in het gesprek en zee dat ze allebeide *van een scheid een donderslag meuken* en waar ze het niet over iens waren, dat *daor gien kop of konte an zat*.

“Iene grote warboel mannen neem dat van mi’j an,”zegt hi’j die beslist wel een mening had en dat ook duidelijk meuk.

”Het is zo, *gien iene hond slikkert an een iete pot*, en daenk er maar omme, *mit een ons gelök koem ie verder as mit een pond verstaand*. ”

”Daor gaven ze em geliek in maar het kan ook wezen da-j goed bedeeft bin-n en van beide maar... vergeet dan de krulkoorten niet hè. Hier ligt ook een vorm van gelök em-m.

A-j een krulkoorte vien-n die joe op de plekke kan krulen waar a-j en willen, now dat is gelök van de bovenste plaanke, hoewel, *een vrömde koe likt het vrömde kalf niet*. Eerst de *katte maar ies uut de boom kieken* dat is het allerbeste.

Eet de skinke niet op veur dat het brood uut de oven is. Waacht maar of, ie weten nooit wat joe te waachten stiet.

“Dat is een een wieze raod,”vunden de gesprekspartners.

Ien van de dree gaf ook nog de raod,”en ik spreke uut eigen ervaring,”zegt hi’j,

“dat een opperman de metselaar veur mot blieven.” Veur uut daenken, al valt dat om de duvel niet altied mee want *een klein gattie wil wel zeggen dat de boot lek is.* Ien onverstaandig woord en ie liggen d'r uut.”

Het gesprek ging een heel aandre kaante op en de anleiding was dat er zo veule slecht en gemeen volk rond lop op de aerdklute.

Wie is nog te vertrouwen? Pak de kraante, kiek naor de televisie. List en bedrog.

“Ja mannen, wat de duvel ef in eslokt spi'jt hi'j niet weer uut. Ie veraandern de naoture van een meense niet,” zee er iene wat drekt mit volle overtuiging werd bevestigd deur de twee aandern.

“Reken ook maar dat iedere mestbulte een eigen geur ef. Ieder ef een eigen mening, en daar kan duvels veule verskil in zitten.”

Het duurde niet lange en worde de politiek er bi'j aelt en hier kreeg menigiene *een sneer uut de panne.*

“Och, ie moeten maar zo rekenen, d- iene hond verwet de aandre dat hi'j vlooiën ef.

Er zit niet zoveule verskil in, maar er is altied volk die *tegen de wiend in pissen,* now ja, die kunnen tegenstaand verwaachten.

Now mannen, 't wordt ies tied om bedde op te zeuken, maar ik wete wel wel dat *alle baksels en brouwsels niet gelieke bin-n.* Bovendien, *geld stinkt niet, en as het dat wel deed viendt iedereen het lekker roeken.*”

“Dat is toch ook zo man. Ik roeke zelf ook liever an papiergeld dan an munten. Ieje niet zeker. Ie em nog genoeg achter d'aand. Ie em zeker nog genoeg in 't beddestro zitten, zo ze dat in vroeger tied uitdrukten. Altied makkelijk wat roemer in de slappe was, want over het algemeen is het zo, wie niet steelt of aarft mot waarken tot hi'j staarft. Nee, niks gien aarfenisse. Waarken en nog ies waarken, dat e-k mien ele leven edaon maar bin wel tot de wetenschap ekeumen dat *een euro rapper springt as een vlo.*”

Ik zegge joe Ajuu! Tot een aandre keer.

Femmie Woltman -Giethoorn-

Klepperderk

Vrogger wörden oons mooie dorp oarig goed bewaakt,
wörden der ieder nacht'lijk uur een vaste ronde e'maakt.
Met 'n stok of een geweer, deu Klepperderk zien wark,
want hij was nargers bange veur en alderbassent stark.

Op 'n schoapenmarkt zien hukkie van woaruut hij opereern
en hij kon duuvels hellig wörden, as 't hum niet akkedeern.
En ha-j iets op oen karfstok of vun hij oe een raarn,
dan wus hij oe te vinden en ko-j oe better waarn.

Hij deu zien wark met harde haand en heul niet van gezeur,
gin zuute breudties bakken met zo'n slappen drinkebreur.
Ook a-j niet noar hum luustern, of ie stunnen keihard te lieng,
dan ko-j van Klepperderk een bes moal klappe krieng.

Ieder uur reup hij de tied en heul alles in de gaten
of ter argens onroad was of vrumde snuiters zaten.
Rovers stoppen hij in 't hok, det gaf een hoop gekarm,
bie braand luun hij de klokke en zo sleu hij groot alarm.

Teengswoordig he-w een wiekagent en ook de burgerwach,
maar inbrekkers en aander tuig, sloat nog gewoon hun slag.
Zie hebt noe toch zo'n grote mond en mangs goat ze tekeer,
dan deank ik toch zo vaake: ha-w Klepperderk maar weer.

Want ie konnen toen gerust goan sloapen,
Klepperderk den heul de wach,
gung um het uur deur oonze stroaten
en brach oons veilig deur de nach.

Herman Kampman -Hellendoorn-

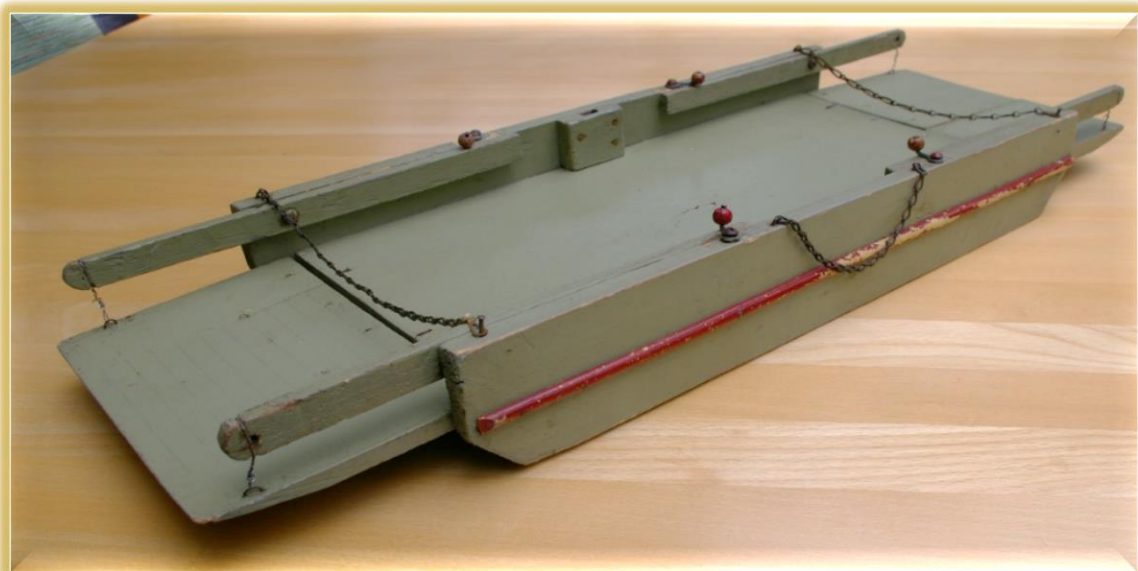

Wi-j fulesteern Co...

Een tiedien geleedn e'k mee-edoan met een skriefwedstried, die organiseerd was deur de verienege Vrienden van Voetveren. Et mos een veraaltien ween, woorin een veer of veerpont een rol spuult. Door e'k an mee-edoan en tot mien stomme verbaezing e'k de eerste pries ewönn uut ongeveer 50 dielnemers. Ieronder is et vertaelt in het Gællemunigers.

Mien puntien.

Et is al meer dan zestug joarn geleedn, dat ek een week of zesse ziek was. Wat ek precies ad wiet ek niet meer, mer et was wel ernstig, want de dokter ad mi-j streng veur-eskreevn zo weinig meugeluk van bæde of te koom, loat stoon umme buutn te spuuln. En dat betekende veur mi-j as joggien van acht jaar iel wat! Spuulgoed ad ek weinug en de iele dag leezn was ook neks veur mi-j. In die tied zol ek ook joorig wörn, mer vuule plezier ad ek er niet in. Ek was zwak, ziek en misseluk. Vuule drukte an 't eufd kon ek ook niet verdrægen. Vuule ofleiding aa'k ook niet. Mien bruurtien ad zien eign vrienties, mien moeier eur eign bezigeedn en mien væjer was de iele dag in de skuure en kwam pas teegn et oamndeetn tuus. Mer kört veur mien verjoordag was ie ook 's oamns weg. Woorumme? Gien iene, die dat mi-j vertöl. Et was nogal ge-eimzinnug. De dag van mien verjoordag brak an en toe'k 's mörns wakker wörde, stond er een flink kedo beneedn op toafel. Ie kun oe veurstelln, da'k erg beneid was, wat doorin zol zittn. Mer pas toen iederiene der bi-j was, mocht ek et pak lösmaekn. Wat waa'k veralderiert, toen der een prachtige pont uut teveurskien kwam. Mien vaejer ad die in de oamnduurn veur mi-j emækt. Ie kun oe veurstelln, oe bliede aa'k der mee was. Onze pont, ons eign pont! De pont over et Diep. Oe væke aa'k die al niet ezien, aa'k achterop de fies bi-j mien væjer nor et veer gong, umme te kiekn nor wat door gebeurde. Ja, et was precies et model van onz'eign veerpont, die met een klein slieepbeutien over de rivier ien en weer etrökn wörde.

Wat waa'k der bliede mee! Ek gong op mien boek leng umme mien puntien goed te bekiekn en doormee as et woore iedere keer ien en weer terugge over et Zwerte Waeter te vaern. Derbi-j passende owto's aa'k niet mer dat was gien probleem, Skoenn en blokkn wördn de klaantn. Uurn was ek der zuute mee en mien moeijer ad gien kiend an mi-j...

Mer ek wörde groter en de pont verdween tenslotte in een kaste op zolder. Onlangs is ie weer teveurskien ekoom en kreeg een ereplæse op een expositie te gelegneid van de geskiedenis van et Gællemuniger pontveer in het Historisch Centrum van Gaellemuun. Ook is er toen een plaquette ter Erinnerung van et vergoan van de pont in 1922 bi-j et veer eplaest.

Elf minsn bin der toen ummekoomm en de plaquette erinnert dooran. Ek mocht em ontwerpn. Zeum aandn in doodsnood in de lucht esteukn uut de wilde golvn. In de plaete is een deurkiekeupenege emaeckt in de vörm van mien puntien. En dat wiet ek allienug.

Co Mateboer -Genemuiden-

Vrouwgies

Tjonge jonge, wat bin ik alderbarstens 'eschrukken. Het kolde zwiet brak mij uut en de ogen gungen mij krange in de kop staon. Man ik zakte van schrik finaal deur de poten.

As het deur giet wat ik net éheurd hebbe, dan zal mien leven d'r binnenkort hiel aans uut zien. Dan zal d'r van dat opwindende gevuul, wat de leste tied zo sterk in mij op 'ekomen is, niks meer aover blieden.

Hoe het allemaole precies in zien wark zal gaon, is mij nog niet helemaole duudelijk, maar ien ding heb ik gisteraoven van de jonges uut de buurte wel al begrepen, a'j gesteriliseerd bint, dan bin'j as mannegieshond niet veule meer weerd.

Dan is de jaank umme achter de vrouwgies an te zitten helemaole verdwenen. Eeuwig zunde zul dat toch wezen! En waaromme eigenlijk? Warumme mut ze mij datgene wat rekel wezen zo aantrekkelijk mak, nou in vredesname ofnemen. Ik heb toch niks verkeerd 'edaone?

Ja, ik bin gisteraovond nogal stiekem de achterdeure uut'eglipt. En ik bin mit een stel jonges uut de buurte achter de vrouwgies an'ewest. Maar wat is daar dan mis mit? Elke rechtgeaarde reu döt dat toch zeker.

Goed ik heb dan misschien wel wat veule lawaai 'emaakt toen ik tegen een uur of negen weer thuis kwam. En daar heb ik ook wel spiet van. Maar het was op dat moment ook wel zo moeilijk umme rustig te blieden. Ik was nog zo verschrikkelijk opgewonnen. En dan wi'j natuurlijk wel ies wat lawaaiiger doen dan normaal. Daar mut een meinse toch begrip veur hebben.

Het was trouwens ook nog niks 'eworden gisteraovond. Titus de Golden Retriever van een paar huuzen verderop was d'r mit de hoofdpries vandeur 'egaone. Mit Titus d'r bij he'j gien

schijn van kaans he'k wel al 'ezien. Die is zo getapt bij de dames. Daor kan gien aander tegen op en ikke mit mien korte pootties zeker niet.

Ik heb nog wel 'ereupen dat ik een geweldige stamboom hebbe, maar daor was gien iene van onder de indruk 'eraakt. Ik heb mij dan ook veur 'eneumen umme de volgende keer allent mit dat assebakkie van de aoverkaante op stap te gaon. De vrouwgies wilt toch iets te kiezen hebben nietwaor. En vergeleken bij dat mormel bin ik liekt mij nog wel een goeie partij.

Maar nou hoef ik mij eigenlijk niks meer veur te nemen wat dat betreft. As het deur giet waor ze mij toe veroordeelt hebt, dan was dat gisteraovond de leste keer. De volgend keer as ik weer de locht van een bereidwillig vrouwgie in de neuze kriege, dan kan ik het allerbeste maar gewoon op mien poef blieven liggen. En dat veur een jongkerel!

Maar wacht ies, ik heure mien name neumen. Ze hebt het weer aover mij. "Ik vien het zunde van Borus" heur ik het vrouwgie zeggen, "het is toch een prachtige teckel mit een hiele mooie stamboom, daor mut toch geld mit te verdienen wezen. Wee'j wat wij doet? Wij zet een adverteinsie in de kraante dat oonze Borus ter dekking stiet. Dan kost het oons tenminste gien geld. Zo'n sterilisatie is ook lange niet veur niks." "Goed as ie deenkt dat het wat wordt, vien ik het best," heur ik de baos zeggen.

O, ik wordt d'r helemaole emotioneel van. Ik janke het uut van gelok. Op mien korte pootties loop ik naor het vrouwgie toe, legge mien kop op heur schoot en kieke heur dankbaar an mit een paar betraonde ogen.

Vrouwgies, wat een heerlijke wezens bint dat toch!

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Lentekriebels - een 150-woorden-veraël van Jannie Bakker -Genemuiden-**Geluud**

Værre en diepe wæg bin 'k. En door wi'k blieven ook, want et is er zunnig en wærm, een veraedeming noa die lange winter. Mær oe værre aa'k ook wæg bin, et klaeglijke geluud dringt er toch deur. En et maekt mi-j niet allienig wakker, et skudt ook an mien moederinstinct: d'r reert er iene, ek muut d'r èn, et wærme bèède uut.

Of i-j muut goan. Zo wærkte dat toch? As ek mi-j lange genog sloapende eul, gong i-j toch altied? Woorumme wiet ek dat niet goed meer?

Weer dat klaegende geluud. Met de ogen nog dechte sloa 'k et dækbèède terugge. De kelte verdref de leste sloap. En dan besef ek: ek eb ielemaal gien kleine kienders meer! Ek oeve mien bèède niet uut, dat geluud is niet veur mi-j bedoeld! Genuuglijk nöstel ek mi-j weer.

Et zal dat loeder van de bureen wel wezen. Krols netuurlijk!

Harm git op facebook

*Harm volgen nen computercursus
Want hee had van aandren eheurd
Wat iej op facebook oalemao könt vin
Harm den was nog good bie j zin
Noew was hee dan an de beurt.*

*Hee zöchen op facebook alle oamde
Hee was't allennig wean hema o zat
Harm zag op facebook leuke vrouwn
En dee woln ok geerne trouwn
Det leek Harm toew ok wea wat.*

*Ziej kwam uut de Filipijnen
Mar zee was wea van ne aander slag
Zee had laange zwatte hoaren
Mar det kön Harm wea bekoaren
En zee had nen gulle lach.*

*En noa nen half joar zöl zee kommen
Harm gaf heur nen bedrag an geld
Doormet kön zee heur reize betalen
Vandage gung Harm heur van Schiphol halen
Hee har gauw nen taxi besteld.*

*Mar toe hee op Schiphol an kwam
Was ziej neet met vliegtuug ekom
Harm den veuln zich wea bedreugen
Meanse har um wat veur eleugen
Harm den vuuln zich noe arg dom.*

*Harm kik nog wea op det facebook
Mar vertrouwn det heffe neet meer
Ziej had op zeen geld veurzeen
Van facebook was ziej noe verdween
Harm dut dit veurval nog wea zeer.*

Fenny Martens -Hellendoorn-

De Hasselter meule.

-Skriem op locatie-

't Begun 's middags al.

Toen hadde wi-j et d'r al over.

Ik was bi-j mien dochter en skoonzeune in Zwolle.

“Blief ie hier eten vreugen ze”: “Nee, want ik mutte vanoamd noar de skrieversclub in Hasselt.” “Doar kun ie vanöf hier ök wel noar toe.” Had è-kund ja. Maar mien spuln lagen in huus. Mien skoonzeune had mi-j è-vroagd of ik hum wol hülpen umme een joekel van een laurierstruke van zo'n zes, zeum meter hoge, te snoei'n tot an de wortels. Ik zulle angeem woaras hij mus zagen en knippen.

Want die arme jonge hef dan wel twee universitaire titels mar doarnoast ök twee linkerhaanden.

As ie ziet hoe as hij een skroendreier in de haand hoald umme een skroeve argens in te dreien, dan kan hij net zo goed bezig wezen umme een jong kattie de nekke umme te dreien. Dezülfde menuivels zul mien moe vrögger wel zeggen.

Mar goed et was al wat late toen ik doar weg kwam.

Toen mus ik nog noar de winkel umme een flesse cola op te haaln die mi-j as bi-jdrage veur de dreuge skrievershalsies besteld had. Want ik heb dat spul nooit in huus, behalve as ik wete dat mien kleinkinder komt. Dan hale ik wat op en zorge d'r ök veur dat ze dan alles opmaakt met mekare. Want aandere giet de prik d'r toch uut en wilt ze dat later ök niet meer drinken. Toen ik in de winkel was dacht ik, dat en dat kan ik ök wel eem met neem, ik bin d'r nöw toch.

Zo giet dat bi-j mi-j heel vake.

Toen ik bi-j de kassa wol ofreeken bleek dat ik een, stuk of tien bosköppen had mar gien flesse cola.

Mar dat kreeg ik pas in de gaat'n toen et meisie achter de kassa vreug of ik nog een flessenbonne in te levern hadde.

Nee, zee ik en ik heb ök gien flesse cola woar as ik eigenlijk veur kwam. Ikke weerumme um een flesse cola te haaln, dan zie-j de mensen denken, die giet ök al een beetie dementeern. Dat is miskien ök wel zo mar dat weet ie zülf nooit heb ik van

aanderen wel begrepen. Toen as de wiede weerga noar huus um wat eten kloar te maken. Ik had nog een kliekie van de dag doarveur, een half pottie witte boonties d'r bi-j deur, een plakkie spek op è-bakken en dat smaakte mi-j wel goed. Eem kieken op de agenda in de computer hoe late as ik d'r mut wezen, half achte of acht ure. Bleek et zeum uur te wezen. Met een klein beetie goeie wille kun ik dat nog net redden. Alles verder gewoon loaten stoan, dat zet toch gien iene. De taanden eem poetsen en weg wezen. Mar et gung mi-j net as vrögger met de kinder, as ie weg woln dan had ie ze al wel drie keer e-vroagd of ze nog mussen plassen. Natuurlijk niet, tot ai-j kloarstoat umme de deure dichte doen umme te vertrekken. Dan is't "*Ik mut toch eem noar de wc*".

Dan hadde wi-j nog geluk want veur etzulfde geld bi-j viefhonderd meter van huus dat ze dat zegt en dat ie dan weerumme kunt.

Dus zo gung et met mi-jzulf nów ök, de deure had ik al op slot en dus weer noar bin, etc.

Toen de deure weer op slot was begreep ik dat mien telefoontie nog bin lag.

Zelfde procedure as eem doarveur. Bin, buten, deur op slot. Ik keeke nog eem deur et keukenraam en zag dat er een mooi rommeltie op et aanrecht stund en dat de troep op de eettoafel mi-j ok smerig ankeek, was ök oorlog.

In de auto, flesse cola achterin, en een jassie veur as et wat trekkerig zul wörden.

Sleuteltie in't stopkontakt,.... niks. Helemoale niks, zo dood as een piere. Op grote licht loaten stoan. Noar de buurn die waarn net weer trugge van een paar dagen met de caravan weg è-west. Probleem verteld en met behulp van de startkabels kun ik tien minuten later vertrekken. En dat er vanof Balkbrug tot Ni-jleusen een weggebruiker in een auto de aandere automobilisten dudelijk wol maken dat de wereld niet roazend è-maakt is, kun d'r ök nog wel bi-j.

Mar goed ik was d'r en niet iens zo veule te late.

En et veurgoande alles in het kader van "skriem op lokatie"

En et skriem over of over de omgeving van de meule kom ik nów niet meer an toe.

Doe ik miskien later nog is.

Henk Vos -Dedemsvaart-

Dree vassies van Mineke Mollink.

D'r was eens 'n zaandkörrelgien van een miljoenjoar oald.
Soms had he-j 't völs te warm, ma soms ok starvenskoald.
He-j zat gevangen in 'n pot met een begonia
en disse plaente zung ma steeds dezelfde aria
van: Toreador en van de grote stier...
En doarumme vun het körrelgien de plaente 'n grote klier.
Ma he-j kon gin kaente op he-j mos het wel anheuren.
Steeds ma weer den Toreador, in geuren en in kleuren...

D'r was eens 'n zacht schöapien, den had arg mooie wol.
En a-j hem goed bekeken, dan schöaten oene oog'n vol.
Zo mooi, zo lief, zo lekker warm en ... veural noa 'n koalen nacht
verlangde iederene noa ok zo'n warmen vacht.

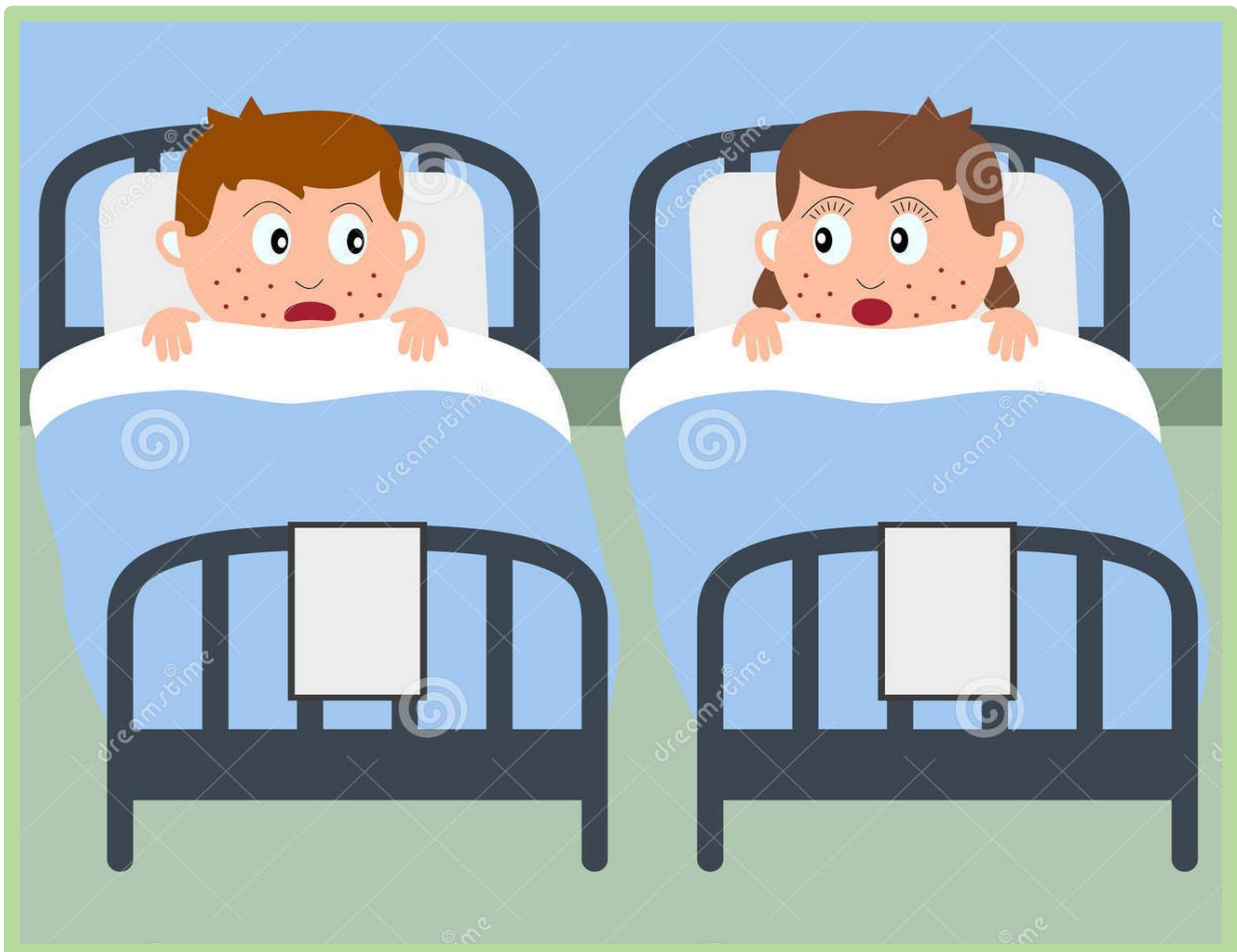
D'r was eens 'n lippenstiffien den gung d'r helemoale veur.
En oaveral woar ziej bezig was kreeg'n alle lippies kleur.
Ma op een kwoade dag, toen wödden ziej heel arg down,
Want ziej vun iemand met gestifte lippies, wel lieken op 'n clown!
De psychiater röp toen: oh...meansen dit duurt lang,
veurlopig zöt zie heur leamswark as 'n goedkoop behang.

Mien sloap-DNA

‘Goat op oe rug liggen en blief röstig evven liggen’, zeg de stem van de juffrouw. Op ’n groot scherm is in pleatkes boaven ouns te zeen wat wie mot doen. Ounder ouns geet de matras luk op en daal. Met sensoren wördt metten hoo wie ligt en dat wördt anpast duur ’n bodden van ouns testber in te stellen op dee stie woar as wie het hardst drukt. ‘Oe DNA vuur het op de rug liggen wet wie now’ zeg de juffrouw, toch wal met enige heurbare trots. ‘Wil ie now op de zied goan liggen en de armen nich ounder oe lief doen. Hol ze mer vuur oe’, zeg ze dan. Op het scherm is weer te zeen wat wie mot doen. Wie dreait op zied, per tooval noar mekaar too en scheid in nen lach.

Wat ’n gedoo. Onderwiel wördt het sloap-DNA van het opzied liggen vastlegd. ‘Daank vuur de metwearking’, zeg de juffrouw, ‘oe persoonlijk sloap-DNA is vastlegd.’ Wie hebt net in nen beddenweenkel in ne testcabine leggen woar ze pretendeert dat ze könt metten hoo hie het beste sloapt.

As de verkoper ouns oet de cabine haalt steet de koffie kloar. Vuur ouns ligt nen oetdreai woar dudelijk te zeen is dat ne vrouw het meer op de heupen hef as nen man. En dan geet het passen, disselen, metten en testen an. 'n Verkoper geet an het weark um de oundermatras an te passen an de resultaten van het onderzoek. Het lik wal wettenschop. En dan smit hee de een noar de aandere matras in het ber, van hard noar zacht, goedkoop en duur en wie mot iederbod goan liggen. Op de rug en op zied. Ko'j oe vuurstellen dat ie het op 'n doer nich meer weet. Joa ie mot der wat vuur oaver hebben as ie opzoek bint noar 'n neij ber. Der is ne keuze oet 'n normaal ber met ziedkaanten of ne zogenaamde boxspring. 'n Ber met ziedkaanten hef nen ounderbodden dee wel of nich instelbaar is met doarop ne matras, woar ie weer könt kiezen oet spiraal geveerd of een met vast verend materiaal. Dee matras is dan ofwearkt met allemoal good drukverdelende ofdekloagen. Het ligt der an wat ie der vuur oaver hebt en hoo het ligt.

Of ie hebt de keuze oet ne boxspring. Het grote verschil hiermet is dat dee drukverdelende ofdekloagen wördt anbödden as 'n zogenaamd topdek. Het is ne dunne losse matras van zo'n 3 tot 7 cm dik, dee ie op de ondersteunende matras legt. Doarbie is het hele ber stoffeerd in ene kluur. Zee ie het vuur oe en kön ie oe vuurstellen dat ie doar helemoal van op 'n biester raakt. Dat vaststellen van dat sloap-DNA zag ik nich zoa zitten. De fabrikant prebeert oe te oavertuugen um te kiezen vuur nen ounderbodden dee instelbaar is. Mer mot dat. Het kan mie duch ok ne verende matras wedden. Wie hebt now zoa nen elektrischen bedbodden met nen motor vuur en nen motor achter. Wie broekt hem nooit. Joa ounze kleankeender heb der plezeer an um ouns mangs op en daal te loaten goan.

Ik heb as vuurbereiding mie inleazen en heb 'n Consumentengids duurnömmen. Wat blik ne matras van 150 Euro kan net zoa good wedden, zeg mer net zoo good liggen, as een dee 1500 Euro kost. En dan begint bie mie de twiefels. Wat mot ie geleuven. Wie bint meer beddenzaken of west.

Um te luusteren wat de vakleu, de verkopers te vertellen hebt en hoo zee ouns in dit proces könt begeleiden. Hebt ze 'n good verhaal, wördt ie der wiezer van. Wie bint der oet kömmen. Robert gaf ouns de beste informatie en het geveul dat wie der good an deden ziene bercombinatie te kopen. Now mer ofwochten of het good slöp.

Bert Wolbert -Oldenzaal-

Suja suja kiendtien...

Muusegies lopen, muusegies lopen.

't Hiele veld wel aover.

*As waor ik niet aover kan
doar hölpt mien moe mij aover.*

Mien va is tamboer

en ik ben tamboerswief.

*As mien va op de trommel slat
dan klopt mi 't art in 't lief.*

*En as ik um kusse,
dan wupt mij de musse.*

*En as ik um zie,
dan knikt mij de knie.*

Ik bin zo kold da'k beve.

Dat kemp vast van de vorst.

*Geef mij een slokkie jenever
dat hölpt goed veur de dorst.*

Drenthe

Et lange, leste verael...

DE KAELE-KOPPN-KLUP

Veurige weke ek toch zo'n vremd verael eurd. In 't begin geleuf'd 'k d'r neks van, maer oe langer ak d'r over noa dachte, oe meer ak gonge twiefeln en now zaag 'k ze gistern en... now wiet 'k 't ielemoale niet meer!

Zol 't echt woor weezn? As dat zo is... dan goa ek ook!

In een ukien van et dörpscafé, in een plaese ier niet zoværre vandoan, zittn vier mann an een tèteltien. Met de eufdn noar mekaere gebeugn zittn ze te fluustern, maer zo now en dan kuj flærnd eurn van wat ze zaegn. Dat is kloorblikelijk niet de bedoelige, want deur iene van de keerls wördt d'r onder de toafel dan flink teegn de skienn van iene van de aandern eskupt en et geluud stærfst dan weer wæg.

D'r angt een dekke waes van rook um eur, maer deur die rook èn glimn vier volledig kaele skedels. Iene van de mann ef de leidige, dat ku-j zo wel zien, want zien eufd glimt et allermieste en over zien veureufd en langs zien oorn riegeln de zwietdruppels noar beneedn.

Et bin de leedn van de 'KLOAVER-KRUUSJAS-KLUP', körtweg de 'K-K-K' enuumd.

Et is gien æchte klup met statuutn en zo, maer al meer dan vievntwintig jaar zittn disse vier mann iedere deinksterdagoamnd te koartn, jaar in jaar uut. As d'r iene ziek of umme aandere reedn ofwezig is, dan drinkn ze skielek eur bërreltien op en goan dan weer op uus an, een aander kump d'r in eur kluppien niet an te passe, zie willn allienig maer met mekaere koartn.

Eerst ef dat bi-j de aandere bezoekers wel wat kwoad bloed ezet, maer now wietn ze niet beter.

In de volksmond wördt de klup dan ook niet 'KLOAVER-KRUUSJAS-KLUP' enuumd maer: 'KAELE-KOPPN-KLUP'. Netuurlijk is dat jaloersgeid op de verbundneid van die viere.

De zogenaemde veurzitter, die op 't moment ook an 't woord is, is Karel, een förse man van zo umme de vuuftig.

De andere drieë, die in leeftied niet vule onderdoen bi'j de veurzitter ietn, Kees, Kobus en Klaas. Doorumme wördt et grupien ook wel de 'K-K-K-K' enuumd. Et allergækste is eigenlijk dat de vier keerls allemoale etrouwd bin met vrouwn, woor as de naeme ook met een K begint.

Karel met Koba, Kees met Katrien, Kobus met Knelia en Klaas met Klara. Klara iete eigenlijk Klazina, maer dat vund ze niet mooi genug, zie dreug eur ærtien nog al oge.

Klaas ad ook een iele poze van eur een pruikien muutn draegn, zo'n toupettien, want Klara vund et maer neks, zo'n kaele kop.

... Klara ad wel de broek an thuus!

As Klaas ging koartn op deinksterdag, dan ad ie et wieselijk maer in de fiestasse estopt, veur dat ie 't cafè ingong, want an uut'elachn wörn, aa-j ook neks. De leste tied dreug ie 't vule minder, 't was zo bruuierig op 't eufd.

De aandern addn eur nooit an een pruikien ewoagd, maer dat ze 't now æcht leuk vundn, dat ze gien oor addn, ko-j ook niet zaegn.

Et spul spuulkoartn leg now anders on'an' eruurd in 't middn van de toafel, vlak noast de overvolle asbak.

"Loatn wi'j d'r nog ies een paer næchies over sloapn," zæg Klaas, met wat van een angstaetze in zien oogn.

"Dat kan now ienmoal niet!" skroewt Kees en metiene ef ie weer een skup te pakkn.

"Ssst," sissn de aandern en de eufdn goan nog meer naar mekaere toe.

Karel nemp weer et woord en deurdringnd kek ie Klaas an. "Aa-w now niet goan dan muuw weer een jaar wachtn en dat verdi-j 'k. As 't umme 't geld is, dan skiet 'k oe wel wat veur en dat oeft Klara ielemoale niet te wietn!"

Klaas zien kale knekkerd wördt wat rooier, maer i-j öldt um in en zeg neks.

Kees en Kobus kiekkn mekaere an en knekkn instemmnd, maer dat is gien wonder, dat kunn ze makkelijk doen want, Katrien en Knelia bin iel anders dan Klara.

"Volgnde weke is et de vuuftiendn en dat is precies de goeie dag," get Karel verder, "Dat skoap dut et allienig maer ien keer in 't jaar en altied op de vuuftiende dag van disse maand, dus aa-w d'r én willn dan muuw now een besluit neemn, wi-j kunn niet langer wachtn."

D'r wördt ieverig e'knekt en zelfs Klaas zien eufd get wat op en neer. Nog een posien wördt d'r beroadslaegd, d'r wördt van alles op'eskreevn. Kobus is zien agenda vergeetn en dut et op een bierviltien, maer noa een posien koomn ze alle viere in de bienn en zonder ien beumpien emaeht te ebbn, goan ze op uus an. Kees verget deur al die ammeraezie zowat of te reekn, maer de kastelein trækt um nog net op tied an de jasse.

Op weg naar uus zit et Klaas nog niet lekker. Strækkies muut ie 't uutlaegn an Klara en mörn muut ie twee daegn vri'j vroagn an zien boas, i-j ziet d'r wel wat teegn op. Maer et besluit is evaaln en i-j wil d'r niet op terugge koomn. Stiewig fiest ie deur, oe eerder as ie 't vertölln ef an zien vrouwe, oe beterder.

Karel, met zien dekke waegn onder de konte, is 't allemoale in zien eufd al an 't regeln. Mörn een hotel bespreekn en de reize uutstippeln. I-j muut niet vergeetn de aandern te vroagn of ze de passn wel in örde ebbn. Gelukkig is ie eign baas en oeft ie gien vri-j te vroagn. I-j stapt d'r zo wel tussnuut en as ie richtlijnn gef, dan draeit alles die paer daegn zonder um ook wel deur.

Kees löp op uus an, i-j woont maer een paer onderd meter bi-j et café vandoan, dus kan dat makkelijk. D-r spuult maer een vørsien deur zien eufd, wat zien moeier vrogger altied zung. Oe ie d'r bi-j kump op dit moment wet ie zelf niet.

SKÉUPIEN SKÈÛPIEN WOLLE WOLLE WOLLE.
DRINKT ZIEN BUKIEN VOLLE VOLLE VOLLE.
'KAN NIET LANGER WACHTN,
'K MUUT MIEN SKÖÖPIEN SLACHTN.

Dan blef ie stokstief stoan. Netuurlijk dat skoap! Karel mag mörn eerst wel ies informeern of 't skoap nog leeft, misskien leg et wel bi'j de eigenaar in de diepvries

en dan zolln ze de reize nog veur neks maekn en 't is verdraeid niet noast de deure. Niet vergeetn dus mörn Karel te belln.

Met zien elm wat skief op zien eufd bromt Kobus op uus an.

Ook zien gedachtn bin bi-j datgene wat ze vanoamnd allemoale bespreukn ebbn. I-j zol verdraeide greeg willn dat et allemoale lukte. Zien vrouwe Knelia vun et ielemoale niet ærg dat ie gien oor ad. Zie nuumd' um iedere dag zowat 'mien krullebol', maer zelf keek ie alsmaer noar aandere mann en veural op de tillevisie addn ze van die prachtige bossn oor. I-j vergat soms te luustern noar wat ze zeen, i-j zag allienig maer die mooie slaegn en golvn. Et gaf niet wat et allemoale mos kostn, i-j ad d'r greeg zien vekaansiegeld veur over. Now maer oopn dat ie op zo'n kôrte termijn een paer daegn vrij kan kriegn. As dat niet get, dan zeg ie gewoon dat ie ziek is, want i-j zal mee!

Vuuf daegn laeter bin ze alle viere onderwæg. Saemn zittn ze in de auto van Karel, dat is de grootste en die wil ook 't ærdste riedn, körtum, die is 't gerieflijkste.

De leste daegn bin ze alle oamndn een posien bi'j mekaere ewest um alles tot in de kleinig'eedn deur te proatn.

De stamgastn in 't café vundn 't maer een raere bedoenige. Zie waarn zo an de deinksterdag ewend, dat ze raer opkeekn as de viere weer op un vaste plaesien zaatn. Zie begreepn wel dat er wat bruuide.

Gisteroamnd ad Karel op 't leste met ienige stemvereffige ezægd, zodat iederiene et kon eurn:

"Daa-w maer vule op dat kloaverjascongres maagn leern."

Toch addn verskeidn meinsn et gevuul dat ze bi'j de bienn e'neumn wördn.

De reize verlöp veurspoedig en een bietien zenuwachtig koomn ze achter in de middug op de plaese van bestemmige an.

Alle vier vrouwn ebbn verskillnd reageerd.

Koba vun dat Karel eigenlijk vanwege zien zaeke niet zo maer noar een koartcongres kon. Wie mos d'r dan de beslissign neemn as d'r wat onverwachts gebeurde?

Kees zien vrouwe Katrien ad gisteroamnd evroagd woorumme i-j al vier daegn 'SKÈÛPIEN SKÈÛPIEN WOLLE WOLLE WOLLE' fleut. Eskrökkn ad ie antwoord dat dat ielemoale niet woor was. I-j fleut 'SINTERKLAASJE BONNE BONNE BONNE'! Maer dat vund ze in disse tied van 't joor nog vule gækker. Zie ad niet væder evroagd en gisteroamnd zien tasse epakt. Boovnop ad ze een ni-j pak spulkoartn elaegd, maer dat gaf ook weer te deinkn.

Kobus zien Knelia ad um allienig maer over zien kaele knekkerd aeid en zie zee: "Och mien biljærdbællegien, goat er maer ies fijn met oe koartvriendn een paer daegn op

uut, wi-j reddn ons wel met mekaere." Zien ronde kogel ad een wat keuperachtige kleur ekreegn, toch ad ie neks ezægd.

Bi-j Klara waarn de stoppn finoal deureslaegn. Zie ad zo overspænn op'espuuld, dat Klaas in 't leste neks meer zee en doodgemoedereerd zien eign kleern maer bi-j mekaer' e'zöcht ad.

Vanmörn toe ie opstond ad ze net edoan of ze nog sleup en i-j ad eur maer op een briefien gedagezægd.

Zie zol wel weer bi'jdraein.

De twie daegn in dat kleine buutnlaandse plaesien goan an de vier mann as in een droom veurbi-j.

d' Iene keer loatn ze de moed zakkn, maer een aandere keer zien ze 't alle viere wel weer zittn.

As ze eur verstaand gebruukn dan verkloorn ze eur zelf veur gæk, maer as ze eur gevuul loatn spreekn dan deinkn ze d'r weer anders over. Trouwns, zie oevn allienig maer um eur èn te kiekn en dan geleuf ie 't vanzelf. Zie bin in 't iele dörp nog gien kaele teegn-e'koomn. 't Liekn allemoale wel 'JAN VAINES'.

Een dag laeter dan ze ebbn eplend riedn ze weer op uus an. Zie waarn de ienigstn niet die een flinke buul mee noar uus wolln neemn. Zie addn net as bi-j de bakker op zoaterdagmörn een nummertien muun trækkn en dat ad nogal wat wachttied op'eleverd. Zo'n skoap kon ook niet meer as zien beste doen!

Karel achter et stuur, draegt met vule zwier een grote oed, met een briede raand.

Kees ef een moderne leern pet op zien eufd.

Op 'et boze bolletje' van Kobus prijkt zien bromfietselm, wat bezeupn stet in die grote auto, maer i-j was vergeetn een aander eufddeksel op te zuukn.

Klaas draegt een olderwes skaesnlopersmussien, van zo'n veertig joor geledn. 't Is van wolle en et vuult wat prekkerig an. Deur 't vaeke wassn is't ekrumpn en et zit ielemoale niet lækker, maer i-j muut 't d'r maer mee doen.

Toch... in de besleutn ruimte van de waegn stinkt et verdacht noar skoapekeutels!

Ienmoal thuis get alles weer zien gewone gængien.

Ierderiene dut zien wærk, maer ie zien de viere nooit met blote kop.

Deinkstersoamnds zittn ze zelfs te koartn met wat op 't eufd.

De aandere gastn miedn eur as de pest, want d'r angst een smerig luchien um eur èn.

De æchtgenootn van de koarters ebbn 't ook niet best.

Koba ef veur Karel de logeerkaemer kloor emaeft.

Katrien ef de litsjumeaux een einde uut mekaere eskeuvn en Kees læg now een flink einde bi'j eur vandoan.

De vrouwe van Klaas, Klara is een paer weekn noar eur moejer, die muut slim ziek weezn zaegn ze.

Zelfs Knelia kan d'r niet goed teegn en Kobus slæp al een tiedtien op de baanke.

De wildste geruchtn doen de rondte.

Dat d'r op dat kloaverjascongres een besmettelijk æxeem is uut'ebreukn!

Dat et eigenlijk ielemoale gien koartbi-jienkomst was, woor de vier mann ean ewest bin, maer een saemnkunst van een sækte en dat ze now allemoale een teekn op et eufd tatouzeert e'kreegn ebbn!

Ook wörde d'r vertölln dat ze alle viere weer oor kreegn, maer dat was ielemoale belachelijk.

Veurige weke ek toch zo'n vremd verael eurd!

Eerlijk woor, in 't begin geleufd' 'k d'r neks van maer now ek ze zelf ezien, gisteroamnd in't café. Vier kloaverjassers in de oek van de zael en nee... zie addn neks op 't eufd.

Uut de værte leekn et net vier bruurs. Alle vier addn ze een kop vol krullegies, van die fiene, lechte skoapekrullegies.

't Was wat donker in dat ukien en ek durfde ook niet vlakbi'j te koomn, want d'r öng zo'n spænnige in de zael, gieniene zee wat.

Toe as de mann een uur of alf elf noar uus waarn, was 't umme de drommel niet stille meer. Zie zaegn wel ies dat vrouwn klæssers bin, maer keerls kunn d'r ook iel wat ofkaekeln.

Zelf ek niet vule ezægd, maer zo now en dan ies over mien glæzn knekkerd estreekn. Deur d' aandern wördn de prachtigste naemn veur de klup bedacht.

De veurstaanders nuumnd ze: 'KIENE-KEERLS-KOLONIE' maer de jeloersn zeen: 'KAPITALISTISCHE-KAELE-KAKKERS' want wie wet wat ze d'r veur neer addn muun telln.

De gematigden spraakn over de 'KRACHTIGE-KRULLNDE-KOGELS'.

Maer oe 't ook zij, de 'K-K-K' ef oor en ekki niet!

Zol 't dan toch woor weezn wat sommign beweern, over een skoap met bezondere kwaliteitn? As 't woor is goa ek d'r ook èn!

Allienig dan oop 'k dat et skoap noakomelingn ekreegn ef met dezelfde gaavn en dat d'r ook een zwærte bi-j is, want mien iele leevn ek wit oor al lilluk evundn.

Ja, 't is een stærk verael wat ak oe vertelle. Maer aaj over een paer joor iene teegn koomn met een golvnde, donkere oordos, dan muu-j maer ies goed kiekn, want ie ebbn groot kaans, dat 'ek' dat dan bin!

Riek van der Wulp -Genemuiden-